

strag ved det første Aaen erlagde 1 eller endog 2 pCt. af Kapitalen til Reserveconden og Administrationsomkostninger, selv om Reserveconden ogsaa derved blev noget mindre end ved aarligt Tillæg af $\frac{1}{4}$ pCt. forhøjet Rente, thi derpaa lægger jeg ikke nogen stor Vægt, forbi Tab for Overformynderierne efter min Erfaring høre til Undtagelserne. Hvis der, som i Udkastet er foreslaaet, skal være 5 Overformynderier, hvilket jeg for mit Vedkommende tiltræder, troer jeg ikke, at det er heldigt, at det bestemmes, at disse Overformynderiers fælles Reservecond skal bestyres under en samlet Kasse. Jeg troer, at ethvert Overformynderi bør have sin Reservecond, og at dens Midler ikke, saaledes som i Udkastet er foreslaaet, bør anbringes i let realisable Pengeeffekter, men i kongelige Obligationer eller mod Pant i faste Eiendomme. Dersom der nemlig skulde blive Brug for en Reserveconds Midler, vilde der altid let kunne laanes paa gode Hypotheker det Beløb, der skal bruges; jeg beklager derfor, at Loven af 20de Juli 1850 har tilladt Overformynderiernes Bestyrelse at anvende Kapitalerne til Indkjøb af Kreditforeningsobligationer. Naar man efterseer den Fortegnelse, der er vedhæftet Udkastet, seer man, at denne Tilladelse ikke er bleven benyttet i Sylland undtagen i Randers Kjøbstad, hvis Overformynderies Bestyrelse maastee har haft særlig Anledning til at fæste Tillid til Kreditforeningsobligationer; Tilladelsen er derimod i høi Grad bleven benyttet i Sjælland, hvor der er Overformynderier, hvis halve Kapital er anbragt i saadanne Obligationer.

De øvrige enkelte Bemærkninger, som jeg kunde have at gjøre, skal jeg forsaavidt afholde mig fra, da Tiden er saa langt fremrykket. Kun skal jeg bemærke, at naar der i § 6 er bestemt, at Ind- og Udbetaling af Renter og optagne Kapitaler skal besørges for Landdistrikternes Vedkommende af vedkommende Retsbetjent og for Kjøbstædernes af Magistraten, da troer jeg ikke, at denne sidste Bestemmelse er heldig, fordi jeg tvivler om, at der egentlig kan paalægges Kjøbstædernes Magistrat et saadant Arbejde. Magistraten har hidtil saa godt som ikke havt det Mindste at gjøre med Overformynderierne; i det Høieste har

den havt et kontrollerende Tilsyn, der paa sine Steder har viist sig at være ringe nok. Hertil kommer, at efter det os forelagte Lovforslag om Politiets Omordning skal Politimesteren eller Politifuldmægtigen i Byerne herefter udføre alle de Magistratsforretninger, Byfogden hidtil har havt, og jeg troer ikke, at det gaaer an at paabyrde en saadan Politieembedsmand det Arbejde, som i § 6 er anført.

Madjen: Jeg kan i det Væsentlige henholde mig til den ærede sidste Taler, hvorfor jeg kan fatte mig kort, og der er kun et Par Punkter, som jeg skal omtale. Der er i dette Lovforslag henviist til endeel Lovbestemmelser fra det forrige Aarhundrede, men jeg antager, at det vilde være heldigere, om man istedet derfor optog de vedkommende Paragrafer af disse Love i denne Lov, saaledes at de Vedkommende, for hvem den skal gives, og som i Almindelighed ikke ere lovfyndige, kunne forstaae og kjende den, uden at behøve at søge hen til andre Ailder. — Et andet Punkt, som jeg vil omtale, er det, at jeg vilde ønske, at der ved Siden af den Bestemmelse i § 8, ifølge hvilken Bærgen er forpligtet til at holde Kontrabog for sin Myndlings Vedkommende, blev optagen, hvilke Forpligtelser der i Almindelighed paaligger Bærgen i Henseende til hans Myndling. Da Bærgen nu kan raade over Myndlingens Kapital, naar den er under 100 Rd., vil dette være saameget mere ønskeligt; thi man vil da kunne finde Alt, hvad der vedkommer Overformynderierne og Bærgerne i en og samme Lov.

Justitsministeren: Den Naade, hvorpaa den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Sessen) lod Bærgermaalspligten fremtræde som en Nærsligheds-gjerning, Familien gjerne viste mod den Umyndige, som en Tylbesjøgørelse af det Tillidsforhold, som det er saa ønskeligt at nære og understøtte i Familien, har ved første Diekast noget meget Tiltalende ved sig; men jeg holder mig overbevist om, at det smukke Billede, der saaledes blev fremdraget af ham, i Virkeligheden ikke vil komme til at svare saaledes til Forventningen, at man turde berolige sig